

Dette med Valgforbundet er naturligvis udklækket i en eller anden uklar politisk Hjerne, det har aldrig eksisteret. Ud fra denne mærkværdige Betragtning, som det ærede Medlem saa at sige har hypnotiseret sig til, har han begaaet en ganske løjerlig Artikel i „Det ny Aarhundrede“, hvori han beskriver, hvorlunde Kredsene blive fordelte mellem Højre og Reformpartiet, noget af det mærkværdigste og løseste, man nogen Sinde har set produceret af den Art.

Men nu erkender det ærede Medlem gennem sin Afbrydelse, som ganske vist ikke var videre høflig i Formen, at der ikke er Udsigt til et saadant Valgforbund. Jeg skal blot sige til det ærede Medlem: der har heller aldrig været det. Det var nu det. Men i Stedet for at give sig af med disse Fantasterier kunde det have været nyttigere og for dansk Politik navnlig mere oplysende, om det ærede Medlem havde forklaret noget om sin Alliance med Socialdemokraterne og den deraf følgende for ham nødvendige Politik: en Politik efter Socialdemokraternes Ønske og Krav. Thi det vide vi jo, at saadan skal det være: skal der være Samarbejde, saa er det Socialdemokraterne, der diktere Vilkaarene derfor. Det kan jo bøde lidt paa det — d. v. s. for de Herrer, os skuffer det ikke —, naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) staar op og siger, at det er meget hæderligt at danne Bagtrop for Socialdemokraterne, det kan være lige hæderligt hvad enten man danner Avant- eller Arrièregarde. Det ene er ligesaa hæderligt som det andet; det kan maaske, som sagt, mildne lidt paa Forholdet, men Kendsgerningen slippe de ikke fra nu: det bliver Socialdemokraterne, der diktere den Politik, som det bliver nødvendigt for de Herrer af Folketingets Venstre at følge, hvis de skulle have dette Valgforbund, denne Alliance her inde og der ude; det vilde have været nyttigere, om det ærede Medlem havde paavist dette.

Saa har man beskæftiget sig en Del med, hvorfor det ny Parti er blevet dannet, og i den Henseende have vi hørt ret modstridende Forklaringer. Det ærede Medlem for Ringsted med flere hævde med megen Energi — vi hørte det nu sidst forleden —, at Grunden dertil var Konseilspræsidentens Tro, og hvad der skete i Medfør af denne Tro, samt hans Villie til at sprænge Venstrereformpartiet, og Midlerne hertil vare Løjtnantslønningerne og Anmærkningen. Den Forklaring have vi hørt af det ærede Medlem for Ringsted:

Hvis den højtærede Konseilspræsident ikke havde taget en saadan Stilling, at han havde krævet eller ønsket denne Anmærkning paa Finansloven og stillet i sikker Udsigt, at han vilde fremsætte Forslag om Lønningsforhøjelser for de lavest stillede Officerer og Officianter, ja saa kunde han have bevaret Venstrereformpartiet helt og udelt. Men Konseilspræsidenten vilde nu have Reformpartiet sprængt, og derfor kom han med disse Ting. — Saaledes lyder Forklaringen fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle).

Men det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) har en ganske anden Forklaring. Det ærede Medlem holdt forleden Aften et Foredrag for os, som var meget hyggeligt at høre, det var en meget hyggelig Tone, hvori dette Foredrag blev fremført. Han fortalte forskelligt, men det var ikke sandt alt det, som han sagde, og én Ting karakteriserede dette Foredrag som næsten alle foregaaende Foredrag af det ærede Medlem, navnlig under den Situation, som vi have haft i det sidste Aarstid, nemlig det, at der ikke var nogen Realitet deri. Men med Hensyn til det Punkt, jeg her beskæftiger mig med, udtalte det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds: „Naar vi have valgt denne Stilling at tage en selvstændig parlamentarisk Plads udenfor det Parti, vi hidtil have arbejdet sammen med, saa kom det maaske for mange ret brat, men der var dog vistnok mange, der havde en Følelse af, at vi nærmede os en Udvikling i den Retning. Indenfor Partiet havde det i lang Tid — læg Mærke til det: „i lang Tid“ — været aldeles aabenlyst og kendeligt for os, særlig i Bestyrelsesmøderne . . .“

Se, det er en helt anden Forklaring. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og de, der tale som han, give det Udseende af, at det var dette Paafund, dette skammelige, partisprængende Paafund om Anmærkningen og Løjtnantslønningerne, der gjorde, at vi nu ikke længere staa som gode Arbejdsfæller og Kammerater, men maa staa som hinanden opslidende Modstandere. Men her kommer det ærede Medlem fra Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) og siger, at i lang Tid har det været aldeles aabenlyst og kendeligt, særlig i Bestyrelsesmøderne, at de maatte hen i den Stilling, de have taget, nemlig den, at staa paa en selvstændig Plads i det parlamentariske Liv. Det ærede Medlem for Holbæk siger videre: „idet det næsten fulgte af sig selv, at naar en Sag